

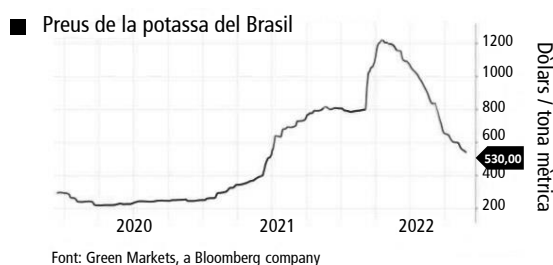
una component especulativa gens menyspreable associada sobretot a l'inici de la guerra a Ucraïna.

Cereals i fertilitzants

Amb el blat dels EEUU s'ha produït una situació molt il·lustrativa de l'anarquia de la producció mercantil i de com el sistema mercantil capitalista és incompatible amb la satisfacció de les necessitats humanes (veure requadre).

A conseqüència de la revalorització del dòlar, el blat estatunidenc s'ha encarat massa per comprar-lo des d'altres països, caient al mínim d'exportació en 50 anys. Quin efecte ha tingut això dins dels EEUU? Dins dels EEUU s'ha produït una sobreproducció relativa de blat que ha fet caure el mercat de futurs del blat al nivell més baix des de 2007.

Una altra situació irracional l'han protagonitzat els fertilitzants i el Brasil: "Brasil, que normalment depèn de les importacions de fertilitzants per al rendiment de les seves collites, està reexportant carregaments perquè no hi ha on emmagatzemar-los (...) un importador reexportarà 24.700 tones de fertilitzant DAP que havien arribat de Jordània, ara, el carregament s'enviarà a Turquia en els pròxims dies." (Reuters, 11-10-2022).



Des del punt de vista de la guerra comercial, Rússia ha aconseguit desplaçar a Ucraïna com a competidor, consolidant-se com el principal exportador de blat a nivell mundial, seguit de la UE, Austràlia, Canadà, els EEUU i, només llavors, Ucraïna.

Amb sobresalts cada vegada que cal renovar-lo, l'acord que permet a Ucraïna exportar cereals i altres cultius des de ports clau del Mar Negre significa igualment una reducció dràstica de la seva capacitat d'exportació: "Una cua de 105 vaixells esperava en aigües turques des del dilluns, i alguns portaven més d'un mes aturats (...) Més de 500 vaixells han salpat dels ports ucraïnesos del Mar Negre des que es va signar l'acord al juliol, transportant 12 milions de tones de cereals a l'estranger. (...) els retards, units als danys de les infraestructures ucraïneses, obliguen als agricultors locals a vendre a preus reduïts." (Bloomberg, 29-11-2022).

El dany general que suposa el conflicte militar pel capitalisme ucraïnès és evident: "L'any passat, l'economia es va contraure un 30% i la desocupació va arribar al 35%. Més del 75% de les companyies van parar o van reduir la producció." (Expansión, 27-03-2023). "Nibulon també transportava gra de 4.500 agricultors privats amb uns costos de transport de la granja al vaixell de tan sols 5 dòlars la tona. (...) Sense accés al Mar Negre i amb gran part del Dniéper vedat, els costos de transport han pujat a més de 150 dòlars per tona. (...) d'un rècord de 5,6 milions de tones en 2021, les exportacions de Nibulon van caure l'any passat a 1,8 milions." (Financial Times, 22-03-2023).

Una part del cereal aconsegueix sortir per via terrestre als estats veïns atès que, a l'inici de la guerra, la UE va retirar els aranzels a la importació des d'Ucraïna.

PUNT CARDINAL DEL PROGRAMA COMUNISTA: ELIMINAR L'ANARQUIA DE LA PRODUCCIÓ MERCANTIL

En les següents dues cites fonamentals del marxisme s'explica que mentre segueixi en peu la producció de mercaderies i la llei del valor, tots aquests desgavells i convulsions incontrolables són inevitables. "(...) **tota societat basada en la producció de mercaderies presenta la particularitat que en ella els productors han perdut el domini sobre les seves pròpies relacions socials.** Cadascú produeix per a si, amb els mitjans de producció que encerta a disposar i per les necessitats de l'intercanvi privat. Ningú sap quina quantitat d'articles de la mateixa classe es llancen al mercat ni quants d'aquests articles són necessaris en general: ningú sap si el seu producte individual respon a una demanda efectiva, ni si podrà cobrir les despeses, ni tan sols en general, si podrà vendre'l. **Impera l'anarquia de la producció social.** Però la producció de mercaderies, té, com tota forma de producció, les seves lleis característiques, inseparables, inherents a la mateixa; i aquestes lleis s'obren pas a despit de tota l'anarquia, en aquesta i a través d'aquesta. Prenen cos en l'única forma de coherència social que subsisteix: en l'intercanvi, i s'imposen als productors individuals sota la forma de les lleis imperatives de la competència. En un principi, aquests productors les ignoren, i és necessari que una llarga experiència se'ls vagi revelant a poc a poc. S'imposen doncs, sense els productors i en contra d'ells, com a lleis naturals cegues que presideixen aquesta forma de producció. **El producte impera sobre el productor.**" (Anti-Dühring, F. Engels, 1878)

Només quan acabem amb la producció mercantil podrà la humanitat procedir a l'organització planificada i conscient de la producció i de la distribució.

"En possessionar-se la societat dels mitjans de producció, cessa la producció de mercaderies, i amb ella l'imperi del producte sobre els productors. L'anarquia regnant en el si de la producció social deixa el lloc a una organització planificada i conscient. Cessa la lluita per l'existència individual. Amb això, en cert sentit, l'home se separa definitivament del regne animal, surt de les condicions animals d'existència i entra en unes condicions de vida veritablement humanes. Les condicions de vida que envolten l'home, i que fins ara el dominaven, passen, a partir d'aquest instant, sota el seu domini i el seu comandament, i l'home, en convertir-se en amo i senyor de les seves pròpies relacions socials es converteix per primera vegada en senyor conscient i efectiu de la naturalesa. Les lleis de la seva pròpia activitat social, que fins ara s'alçaven enfront l'home com a lleis naturals estranyes, que el sotmetien al seu imperi, són aplicades ara per ell amb ple coneixement de causa i, per tant, dominades per ell, sotmeses al seu poder. La pròpia organització social dels homes, que fins aquí se li enfrontava imposada per la naturalesa i la història, és, a partir d'ara, obra lliure seva. Els poders objectius i estranys que fins ara venien imperant en la història, es col·loquen sota el domini de l'home mateix. Només des de llavors, aquest comença a traçar-se la seva història amb plena consciència del que fa. I, només des de llavors, les causes socials, posades en moviment per ell, comencen a produir predominantment i cada vegada en major mesura els efectes desitjats. És el salt de la humanitat del regne de la necessitat al regne de la llibertat." (Anti-Dühring, F. Engels, 1878).